

חוקם מרכז גיוס במריס 1,3.48 משני חברים: משה אברון
ויצחק סלומון. ישראל מציע להוסיף נחום, מאיר ספיר, כרמי (ע"ד).

23.4.48, יום ו'

הפקולה בכפרי הצפון לא הצליחה. עין עכסה נכבשה ונחרבה
אבל בשאפה נהרסו רק בתים אחדים, ולנבי סמואל לא הניעו, ושמונה
בחורים, ביניהם המפקד נהרגו והיו מוכרחים לסגת.

אה"צ בא אצלי יצחק עם בשורת איוב נוספת: יוספלה שלח
בבוקר עזרה בשלושה משויינים - המשוריינים עם דרד'קה אחד וכל
הנשק נפלו בידי הערבים, 15 בחורים נהרגו ביניהם גם המפקד
יוחאי. נוסף לכך היה לו וויכוח עם פריץ - פריץ ביקר בחריפות
את הפלמח על חוסר הבנתם הצבאית, ויצחק סטר על לחיו...

- קראתי את פריץ: לדבריו האבדות הן גדולות יותר, יש כשבעים
נעדרים, לא ידוע כמה הרוגים וכמה פצועים. יש שמועה שהערבים
מתכוונים להסתערות הלילה על היהודים - כנקמה על מעשה הרפת.
אין הוא, פריץ, רוצה לבקר את יצחק ש., כי הוא המפקד שלו.

- החלטתי לגשת למטה החטיבה של הראל לברר לי המצב. מצאתי את
רביץ ישן ולא נחתי להקיר אותו, אתי אמר לי שאין נעדרים מלבד

15 הרוגי המכונות המסוריינות. יוחאי לא נהרג אלא נפצע.

נתכנס המטה ונעשו הסידורים לפעולה במסך הלילה - אם
הבריטים יצאו מב'נרלה, כפי שמסרו המודיעים.

- בשמונה הלכתי לסדר החיילים בשנלר.

- סלגרכתי לידין שיבוא הנה - באווירון. יש לברר הפעולה לשחרור
הדרך ת"א - ירושלים וגם פעולה בסביבות ת"א. לא נראית לי עזיבת
לוד - אבל מרחוק איני יכול להתנגד לכך, כשאיני יודע מה הם הכוחות
שאנו יכולים לגייס.

24.4.48, שבת, א' של פסח

הפעולה במסך הלילה לא נעשתה - כי לא נתאמתה הידיעה על
מסירת הבנינים המרכזיים לערבים. רחל מסרה לי שלהיפך, האנצלים
מתחפרים במגרש הרוסי ועומדים להכניס צבא בריטי.

- סוף סוף קיבלתי הבשורה שנחקבלו התותחים הראשונים - צריכים
להיות 31 עם פגזים, כפי שהודיע לי אפרים (ראה עמוד 79) זה שוב
משנה המצב באופן רדיקלי - לא נעמוד מחוסרי פגז נגד הסנקים של
הלגיון ונגד תותחיהם.